

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

NR 5

1 MARS 1969

KR 1:50

VÄCKELSEN GÅR FRAM IDAG!

Reportage från
Örebro

Se sidorna 8 – 9

MÖTE

av Ernst Höglander
sid. 3

PILGRIM

av Lasse O. Andersson
sid. 4

NYFRÄLST

av Gun Svärd
sid. 5

EDENS

VÄLSIGNELSER

av Arne Imsen
sid. 7

reportage vittnesbörd
m. m.

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgiro nr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 30: —, halvår 16: —, kvartal
9: —. Lösnummer 1: 50. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

**Surbrunnsgatan 60
113 27 Stockholm VA**

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
34 06 36, 34 06 37

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Guds ord...

Förunderliga Ord som så sällsamt lyser
igenom tider av mörker och nöd
lyser,
LEVER
ständigt **LEVER**
lyser med helig eld och glöd.

I framfarna dagar då orösmoln hopats
då ångestsmärta kramats ur våra
bröst,
solen
dolts bakom åskmolnens
blygrå skyar, ingen ingen fått tröst.

Allt synes beckmörkt, sorgsvart, tungt
men då, — just då har Ordet likt
solen
segrat
och du människa
erfarit att Ordet **LEVER**
genomströmmat, förnya, renat —
och du hört den Härliges röst...

Du prövade barn, du arma
plågad av vindarnas kast
hotad av stormdrivna vågor,
lyssna!

S O S

nått fram...

Från det höga Han sina armar
sträcker ner, när dig och hänryckt
du föres uti Andens flammande Eld!

NILS EKLUND

Nr 5

1 mars 1969

Årg. 10

M Ö T E

Av Ernst Höglander

Vi vet inte om de troende i den första kristna församlingen kallade sina sammankomster för "möten" utan kanske helt enkelt för samling. Men de båda orden har samma betydelse. Där en skara människor samlas möter de varandra och det blir ett möte mellan de församlade.

Nu finns det en hel del saker och ting, som vi lägger i begreppet möte. Vi har gjort upp ett program eller ett schema, och skulle vi i vår kalkylering upptäcka att ej förutsättning finns för att fullfölja detta program så föredrar vi kanske att inhibera mötet och därmed hindrar vi människor att samlas.

Den första felbedömningen man ofta gör är att man räknar *kvantitativt* och icke *kvalitativt*. I Apostlagärningarna ser vi att de kristna samlades och hade möte *dagligen*.

"Och ständigt, var dag, voro de endrånktigt tillsammans i helgedomen: och hemma i husen

bröto de bröd och åto med fröjd och i hjärtats enfald och lovade Gud." Apg. 2: 46.

Lokalfrågan fick ej bli ett hinder. Det var i första hand inte utomstående som skulle samlas utan de på Kristus troende. Ibland var skaran inte så stor, men de samlades ändå. Man får ibland höra: "Vi kan inte ha något möte, ty det går ej att samla folk." Så har man glömt vad Kristus lovat: "Där två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Om Jesus är med i mötet, så har det uppfyllt sitt syfte, ty vårt mål är ju att upphöja honom och prisa och lova hans namn för hans underbara frälsning.

Det är ju egentligen inget stort som skett i och med att en stor skara människor samlas. Får inte Gud uppenbara sig i den stora samlingen, så är inget vunnet.

I.

Jesus hade både stora och små möten. Han predikade ofta

för skaror på flera tusen människor. Men lika ofta drog han sig tillbaka från massan. Själv tog han ofta initiativet till att förvandla "stormötet" till ett litet intimt möte med sina lärjungar. Jesus såg en fara i att bli för mycket "utåtriktad". Därför drog han sig tillbaka och hade enskilt bönemöte med sin FADER. Det gäller ju verkligen när vi samlar skarorna, att vi har något verkligt gudomligt att ge dem. Den som inte före mötet har varit inför HERREN och fått mottaga från honom har icke det som de andliga människorna söker. Det räcker inte med stora proklamationer. Kraft ifrån höjden måste bli uppenbarad och Guds Helige Ande måste kunna sanktionera våra budskap, så att människor verkligen får möta GUD.

A andra sidan finns ju en fara att mötesverksamheten kan bli "instängd". Det blir något unket, möjligt och instängt i en del "små" verksamheter,
Forts. på sid. 16.

PILGRIM

av Lasse O. Andersson

Ingen tidigare generation eller kultur har haft ett så fulländat tekniskt kommunikationsnät som vi.

Avstånden krymper för varje dag. Det kommuniceras på alla nivåer mellan folk och riken i olika världsdelar och på olika kontinenter. Men ju mer man "umgås" via alla moderna massmedia och tekniska vidunder, ju längre fjärrar sig *individerna* från varandra.

Ingen tidsepok kan väl uppvisa så många ensamma människor — övergivna med sina konflikter — som detta kommunikationernas tidevarv.

□ □ □

Kusliga perspektiv skymtar i en icke oöverskådlig framtid om en serviceinrättning där snart sagt alla relationer människors barn emellan sker via tekniska hjälpmedel.

Inom sjukvården t. ex., som i högsta grad är en humanitär inrättning, stormar data- och elektrontekniken fram. En modern sjuksäng, med ett svårt fall, påminner med alla sina sladdar och blinkande maskiner, mer om en radarstation eller verkstad än sjukbår.

Människor genomlyses och "mäts", uppgifterna databehandlas och registreras. *Lätt-tillgängligt!* Han eller hon har förvandlats till en siffra, en formel och bedöms i fortsättningen efter sitt status, EEG, EKG, IQ m. m., m. m.

På radio- och teleteknikens område görs dagligen nya landvinningar. Det finns knappt en fläck på jorden, där man kan gömma sig när det globala satellitnätet är fullt utbyggt. Och bildtelefonen kan snart bli var mans egendom: se där antikrists trådlösa marionett. Han behöver inte ens rycka i några snören för att få sina undersåtar att sprattla. Tanken är ohygglig men fullt realistisk.

... en gryning skall väktarna på muren tvingas konstatera lika obevekligt som solskivans uppgång över en fördömd jord: "De är borta"...

Föga anade väl våra bröder i den urkristna församlingen hur satan så skulle plagiera undrens Gud när de i en syn om natten såg en man som ropade: "Kom över till Macedonien och hjälp oss."

Men vi har inte fått några ändrade direktiv och inga tekniska "förbättringar" har skett. HAN, som tronar på Israels lovsånger i höjden, har sen urminnes tider valt att "kommunicera", umgås med oss här i stoftet genom BÖNEN, i syner och uppenbarelser och utgjuter därigenom sin eviga kärlek till "var

och en" som söker, som klappar, som *beder*...

Han TALADE med Mose och han TALAR med oss.

□ □ □

Begreppet *teknik* finns inte inom bibelns pärmar. Där behandlas människan efter vad hon *är*. Där talas det om "hjärtats ögon" och "hjärtats öron". Det finns en dimension *inom* oss dit inga jordiska "verktyg" når, dit inget *kallt stål* kan tränga ner, där inga apparater kan pejla.

Genom en brusande hetsig tid, genom alla radiovågor och sfäriska strålningsfält har den nått mig. Överjordiskt finstämd, kristallklar: TONEN HEMIFRÅN, SOM MINNER MIG OM ATT JAG ÄR EN PILGRIM.

□ □ □

En vardagsmarion, eller när maranatasångarna sjöng hänfört i eftermötet och änglaskaran stämde in, ANGELÄGEN om de själar som skulle vinnas för Guds rike just den stunden på jorden. Vid varje tillfälle har EN sanning bestått: SE JAG KOMMER SNART! TIDEN — VÄGEN — HÄREFTER ÄR MYCKET KORT.

Ty en gryning skall väktarna på muren tvingas konstatera lika obevekligt som solskivans uppgång över en fördömd jord: "De är borta!"

Den hånade skaran där ute på
Forts. på nästa sida

Forts. från föreg. sida

slätten, som gått utanför lägret och levde i självvalt provisorium. Ständigt vakande. Ständigt talande om "den tillkommande staden". Ständigt väntande på uppbrottsorder, är borta för evigt.

Det tar en bra stund innan borgarna däsiga och kisande mot den högt stående solen kommer på benen. Många blev kvar därinne bakom de trygga isolerande stadsmurarna... Hade bara ett kort ärende, någon dröjde för att köpslå, någon berusade sig, av misstag. Någon sade: "Se hurudana stenar, hurudana byggnader!" "Så tryggt..."

Under tiden ljöd anskriet som inte trängde igenom stenmurar och stenhjärtan som dränktes av larmet i STADEN.

Nu vaknar man upp till en dag av fasa till delaktighet i D O M E N.

□ □ □

Har du gått utanför lägret för att bära hans smälek? Är du mer angelägen om OB-tilllägg eller hyresbidrag än att få Lammets bok fulltecknad?

Ägnar du mer tid åt omskolning, kvällskurser, fackföreningsmöten och underhållningen i massmedierna än åt böne- och väckelsemöten?

Chefspiloten ombord på Apollo meddelar när kapseln just rundat månen, inför hundratals miljoner TV-tittare: "O. K. jord! Om ni visste vilken vacker planet ni bebor!"

Den helige Ande säger att vi bebor en stinkande, blodbesudlad planet som rusar mot domen.

"Anden och bruden säga: 'Kom', och den som HÖR det, han säger: 'Kom.' Och den som törstar han komme, ja den som vill han tage livets vatten för intet." Upp. 22: 16.

NYFRÄLST...

■ **NYFÖDD, REN.** Ren som dagdroppen i kåpans botten, ren som högfjällssnö i sol. Gnisterrent och kristallklart. Det gamla unkna, kvalmiga är försvunnet, det dystra, det tunga, det mörka — tvivlet — är utbytt mot en stark visshet. Allting är nytt!

■ **DET KAN** ha varit öldimor, rökigt och trångt, det kan ha varit narkotikahallucination eller det evinnerliga vardagstjattet och grälet eller hela den lögnvärld, som har ställt till så mycket trassel. Förut!

■ **DET KAN** ha varit motgångar i affärer och umgängesliv, nedtrappning steg för steg på den sociala rangskalan, ensamhetens grinande spöke och vantrivselns vassa klor om hela tillvaron. Förut!

■ **DET KAN** ha varit spelet om pengar, som har lockat på avstånd som en sirén, men så småningom visade sitt rätta ansikte: stenhårt, iskallt. Självföraktet som tär på livsnerven och suger all handlingskraft ur en stackars människovarelse. Förut!

■ **DET KAN** ha varit rädsla för ett eget barn, som har drivit en ångestkramad kvinna till abort. Hon som vandrade i famn och ur famn visste inte vad hem och trygghet och kärlek var. Förut!

■ **JESU**, hans Sons, blod renar oss från all synd. Det behövdes inte något mer, det var allt. Jesu blod gör allting nytt. Det röda blodet befriar dig från all din skuld och ångest, du blir en fri människa. Du är inte bunden längre, du är frigjord.

■ **DU KAN BLI NYFRÄLST!**

Gun Swärd.

EDENS VÄLSIGNELSER

predikan av Arne Imsen • Forts. fr. föreg. nr.

Daggen bär vittnesbörd om *friskhet* och *förnyelse*. Inte den där våldsamma, stormiga förnyelsen men den *kontinuerliga, dagliga*, ständigt oupphörliga. *Regnet är till för öknen*, som ska förvandlas till lustgård men *daggen* är till för lustgården.

Vi talar om väckelse som något exklusivt, märkvärdigt, hemlighetsfullt och mystiskt. Man talar om väckelse, som någonting, som kommer och går ungefär som årstiderna. Rätt vad det är så bryter det in en väckelse. Ingen kan egentligen förklara vad som är orsaken till den och nästan inte heller var den tar vägen.

Min älskade vän, Gud har inte menat, att vi ska leva så orytmiskt. Han vill att vi ska leva i en kontinuerlig, daglig förnyelse. Halleluja! Lever du i denna förnyelse?

Människor masar på Gud: "Vi måste ha väckelse", och de masar på varandra för de ska ha väckelse. Den ene har en idé om hur det ska ske, den andre en annan. Kring dessa ord andra egenheter samlas människor för att pocka fram väckelse. Nog behövs det väckelse, det är helt säkert. Men det finns något bättre för kristna än detta oerhört orytmiska, kaotiska och disharmoniska liv, och det är den kontinuerliga förnyelse *daggen* bär vittnesbörd om. Var och en kan få uppleva det på ett sådant sätt, att det blir lika naturligt att leva i det här som det var för växterna i lustgården att ta till sig den näring *daggen* medförde.

VI.

Från vilken synpunkt man än betraktar lustgården möter vi en obeskrivlig härlighet. Jag skulle tro att en och annan frestas fråga *var* nånstans man kan uppleva detta. De kristnas situation, ja hela släktets situation i stort bär ju vittnesbörd om allt annat än andlig hälsa och sundhet. Vi har många förklaringar till detta. En är ju att hänvisa till framtiden. Det är kanske en aning frommare än att överlämna allt åt historien. Det finns ju de, som menar sig tro allt bibeln talar om. Men de har blicken riktad bakåt i tiden.

Mitt budskap här idag är emellertid inte en romantisk skildring av ett önsketillstånd utan det jag förkunnat levandegör andliga realiteter

Gud vill föra den enskilde in i *nu*. Jag drömmer inte! Problemet är om Gud får.

Vi har egna små trädgårdstäppor, där vi försöker producera gudaktighetens frukter. Men Herren vill leda alla in i ett förhållande, där gudslivet inte blir sjukt men *harmoniskt*. Där tjänsten inte blir desperation, panik, prestige, karriär eller något annat men ett naturligt utflöde av ett inneboende överflödsliv. *Gud vill ha det på det här sättet N U!* Ty detta är mer än historia, det är också profetia.

VII.

Finns det någonstans där dessa underbara, sköna bilder kan återkallas till vår erfarenhet? *Det gör det!* En del ser förhoppningsfullt framåt och tänker så här: "detta är nog sagt om ett kommande paradiset." Så ska vi få det *där*. *Nej*, i paradiset finns det ingen djävul. Det kan jag försäkra dig. I lustgården fanns det en djävul, och det säger mig att det här är fråga om något annat än ett kommande paradiset.

Vad är församlingen om inte ett förkroppsligande av Jesu liv? Jag har en känsla av att de flesta upplever församlingen som endast en religiös förening med speciella intressen. I varje fall ser det ut så i den medvetna goodwillsträvan, som färgar "kristen" verksamhet i vår tid. Det har blivit modernt att vara med i socialt biståndarbete här eller där på jorden.

Men hur är det med det andliga läget? Håller inte den andliga torkan på att förvandla många kristna församlingar till öknar? Församlingen är inte av jorden utan av himlen, och vad församlingen ska göra är att öppna för den tillkommande världens krafter och låta gudomlig nyskapande och förnyande livsenergi bryta in i släktet. Hur kan jag tala på ett sådant sätt? Jo, frälsningsfloden går fram även genom vår tid! Det är Jesus Kristus gestaltad i den andefyllda församlingen. *Han är för dig och mig vad lustgården var för Adam och Eva*. Genom oss skall floden kanaliseras ut till världen!

När han kallade ut oss ur syndens och mörkrets trældom var det inte för att leda oss ut i en öken och förgås. Han kallade oss in i ett land som flyter av mjölk och honung, och han vill att vi skall leva i paradisk harmoni och glädje.

Forts. i nästa nummer.

EN STRÖM GÅR FRAM

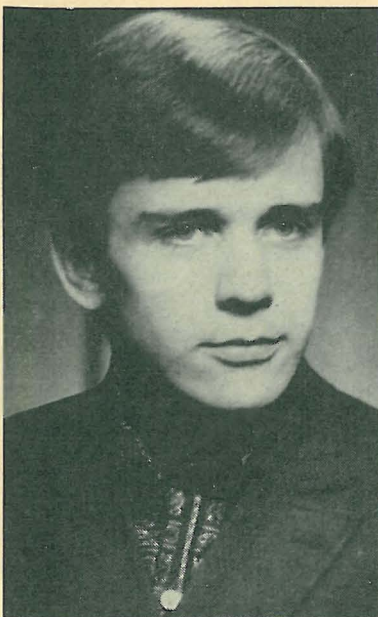
Ingemar Helmner, Örebro

Jer. 30: 17. "Ty jag vill hela dina sår och läka dig från de slag du har fått, säger Herren, då man nu kallar dig 'den fördrivna', det 'Sion som ingen frågar efter'."

Vattnet tog slut för Hagar och Ismael. De blev missmodiga. Men då Gud bara fick öppna deras ögon, fann de, att de satt vid en källa. Hagar fyllde sin lägel på nytt och kunde draga vidare. Får Gud öppna våra ögon, så ser vi vad vi har i honom och då behöver vi aldrig vara intagna av vanmaktens ande.

● Ibland har jag i mitt personliga liv tyckt mej vara omgiven av mörker. "Tvivlens mörka natt." Den ledstjärna som utstakat min kurs, var försvunnen. Jag har ropat: "Var är du nu. Du, min vision som bar mej likt starka örnavingar. — Du som omgav mej med trygghet, och gjorde, att jag gick rakt fram, i tro på den väg jag tyckte utstakat för mitt liv." — Har du svikit mej nu? —

● Den stadfästelse jag bett Gud om, tyckte jag inte infriats. Den värsta kamp vi har att utkämpa, det är då Gud ska krossa oss. Smälta oss i sin ugn. Jag tror att våra visioner många gånger bara är illusioner. Vi har "drömföreställningar" om tjänandet för Gud. All denna egoism! Den är ett STORT hinder för Guds verk. Den gör att det ibland spricker. Ska "egna viljor" bestämma och sköta Guds verk, kan man se sej om efter framgång. Är däremot Guds vilja rådande i våra liv, har Gud fått sin plan igenom hos oss — då ÄR det väckelse!

Ingemar Helmner

Vi ska aldrig behöva känna att Gud sviker oss. Han är trofast! Han vill lära oss att förtrösta helt och fullt.

Vi blir så nervösa, om inte allt sker på en gång. Steg för steg, får vi ta. "Syns ditt kors alltför tungt att bära?" För varje steg framåt — en ny överlåtelse — ett nytt offer. Det är därför det går långsamt — ibland.

● Det finns många kristna som kanske snuddat vid Guds vilja. Men — offren har varit för stora. Du, det är bara kärleken som kan driva oss till ett helöverlåtande. "Den man älskar blir man lik."

"Men för eder, I som frukten Herren, skall rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar." Mal. 4.

I dag fröjdas mitt hjärta inför Herren. Det ropar: "Tack för din trofasthet, Gud." "Den dubbla strömmen nu väljer fram", har vi sjungit de sista veckorna, här i Örebro. Ja, — vi har i sanning upplevt det. — På första bänken i våra möten sitter en skara nyfrälsta ungdomar. Från träsket har de dragits upp på den fasta klippan. Gud har stadfäst sitt ord, och döpt i den Helige Ande.

● Vi känner många gånger, att vi inte har kraft att bruka det Gud lagt ned i oss. NU griper kampanan oss på nytt! Gud sätter oss i funktion. Det som har varit tyst, hörs igen! Gamla läsare upplever "förnyelsens tidevarv".

● Vi har de senaste veckorna haft glädjen att ha broder Karl-Henrik Henriksson med oss. Gösta och Berta Svensson var här en helg, till rik välsignelse. Broder Ernst Högländer har också varit hos oss en helg. Broder Robert Sundh är en eldsflamma, mitt bland alla brinnande glöd.

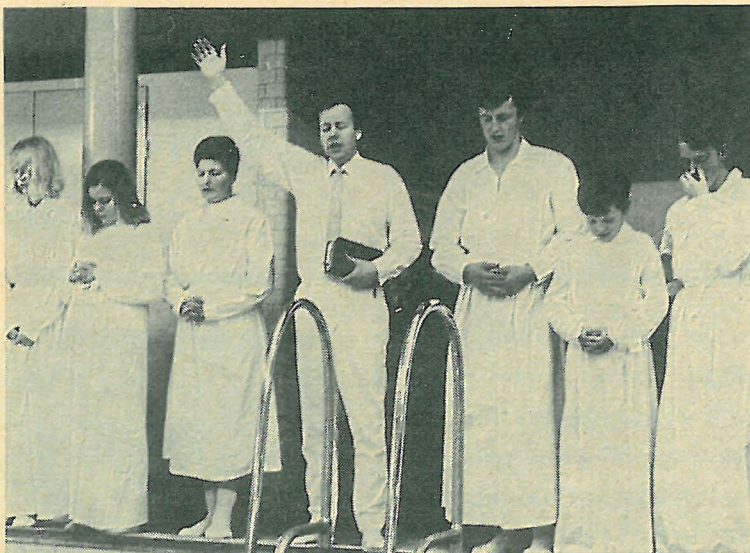
● Ja, vi har all anledning att tacka Jesus.

Nu ser vi framåt med förväntan. Vi förnimmar att det är en våg som går på djupet. Guds ord bär frukt i våra liv. KRISTUS tar gestalt i oss.

O, — att han verkligen bleve stor för våra liv. JESUS — ett hängivet hjärta giv mej! Fyllt med kärlek till dej! Jag har bara en enda längtan. Att tjäna dej Frälsare kär. Bruka mej, använd mej Jesus! Att leva för dej, mej lär!

JESUS GÅR FRAM I ÖREBRO!

*Ingemar Helmner
rapporterar*

"Nu frälsningsvägen kommit, den stiger mer och mer, den från all synd mig renar, jag gråter och jag ler..."

Du våg av hälsa, som väller fram, du driver mig ut på djupet. I mötena faller vi ned på knä under förkrosselsens stämpel. — Mer av Dig, min Jesus, ropas det. Alla perifera varelser dras mot centrum — Jesus. Kärlekens ande är utgjuten och verkar balsam i sår av bitterhet och agg. Med förökad kraft förnimmar vi Guds kallelse till tjänst. Då vi kommer i funktion för Jesus, kommer vi också närmare varandra. Vi smältes samman av ansvarsställningen. Allt detta vi "tjafsar" om — det har vi inte tid med nu. Nu gäller det att vinna själar. Församlingen blir ingen skvallercentral utan ett hem för irrande människovrak.

"Här bjudes nåd för syndare och dubbelt för den sämste. Här

hjälpas alla stackare, de sämste bli de främste."

Man upplever, hur hela ens varelse går upp i denna strid. Ja, varenda fiber darrar. Alla syskonen tar nya tag och känner, att "här finns även plats för mig".

Jag skrev om en atmosfär, som drev oss på knä — vi har upplevt det. — Det börjar med, att de flesta faller ned. O, man känner sig maktlös. *Gud, hjälp oss, att vi kan taga vara på den nåd, Du beskär!* Frälsta ungdomar från alla läger grips. Ett 10-tal har "kommit igenom" till andens dop. Medan de frälsta ropar efter mer av Gud, strömmar syndare fram. Avfällingar, som med sitt leverne representerat stolthet av första klass, börjar vackla i sina positioner och darra i knäveckan.

Mötesledningen står många gånger rädlös. Man är rädd att förgripa sig på Guds plan. Vad härligt, då Anden får leda! I

denna atmosfär mjuknar sturska syndare och faller på knä i syndadnöd. Det är Anden, som uppenbarar om synd, dom och rättfärdighet. Anden utför det otroliga.

En gammal kristen kämpe sade en söndagskväll: "Jag har aldrig upplevt något liknande." Tänk, att dessa gamla kämpar, som längtat och bett om väckelse, inte bara upplever förnyelse, utan strömmen för dem ännu ett stycke längre. De, som kämpat troget och tappert även i motgångens stormar, dem belönar Gud. Trohet ger lön.

I 4 veckors tid har vi upplevt det jag sökt skildra. Gud går fram med mäktig hand. Den 8 februari döptes 6 syskon till Kristus. Lydnadsvägen är segevägen. Vi frågar oss: "Var skall detta sluta?" — Får vi bevaras i ödmjukhet, så Gud kan bruka oss — då skall vi i sanning få uppleva, att staden kommer att skakas.

EVANGELIST- OCH EVA

i Huskvarna - Jönköpi

Det var ett jämförelsevis ungt team profetlärjungar och evangelister som strålat samman till årets evangelistvecka som var förlagd till Birkagården mellan Huskvarna och Jönköping. Omkring fyrtio stycken från Polcirkeln till Smålands gräns i söder.

Maranatavänner tycks ha en besynnerlig respektlöshet för landsvägsmil och geografiska avstånd.

Många gemensamma frågor och problem som hopats under ett stormigt men segerrikt verksamhetsår fick sina andliga och naturliga lösningar DIREKT FRÅN NYA TESTAMENTET.

NATT-mötet annonserades bl. a. med sandwichplakat

□ Det första frågemalet berörde PRESENTATIONEN av det budskap Herren anförtrott oss med. Vi HAR ett profetiskt vitglödga frälsande evangelium som INTE gått spårlöst förbi i vårt dæsta folkhem, därom var alla överens. "Den kristna kärleken erbjuder tusen möjligheter att evangelisera." Traktat- och litteraturmissionen har visat sig synnerligen effektiv. I Stockholm t. ex. hade flera

själar hittat vägen till korset efter en inbjudan direkt på gatan eller T-banan.

Björne Erixon, Norrköping, påvisade hur livets ord kan spridas bara genom insändare och aktuella reflexer i lokalpressen.

Högt och dyrbart sattes det gynnsamma utgångsläget att fri från hämmande traditioner, verksamhetsmetoder och hänsynstagande få så det ädla

sädet efter den kallelse och vision Herren nerlagt i vars och ens hjärta.

Men till vad gagnar evangelisation om inte arbetet följs upp av församlingen med fäder, mödrar och andens ämbeten i funktion?

Under senare delen av veckan koncentrerades samtalen just omkring församlingen.

Agne Bark, Alf Peterson, Arne Imsen, Ernst Högländer,

ANGELISATIONSVECKA

• Lassö rapporterar

m. fl. bröder delgav oss sina synpunkter. Vi ber att få återkomma i senare nr med kommentarer och inlägg i dessa intressanta frågor.

□ Birkagården, en av Jönköpings stads fritidsgårdar, belägen vid Österängens bostadsområde, sjöd av liv om vardagskvällarna. Bibliotek, diskotek och hobbyverksamhet lockade traktens ungdom och vi fick ett ypperligt tillfälle att bedriva kvartersmission. Lasse Johansson, Folke Jakobsson, Gunno Andersson, Rune Gelinder samt "Stockholmsevangelisterna" sjöng och vittnade i kvällsmötena.

Vi fick också på nära håll se hur nerbusning och alkoholproblem gör sig gällande i allt lägre åldersgrupper under överinseende av ungdomskonsulenter och kuratorer.

Under hela veckan praktiserades konsekvent alla goda råd

och andliga förmaningar. Sammanlagt tiotusen traktater och tidningar delades ut. Enbart på lördagen spreds femtusen under shoppingryran i Jönköping, vars SYNLIKA resultat blev att China-biografen fylldes till nattmötet 22.15.

Enkla vittnesbörd, brinnande böner, hänförd sång smalt ner alla tuffa, osäkra attityder och blottade hjärtats djupa längtan efter försoning i Jesus Kristus hos vår lyckosökande ungdom. Jesus älskar dem och vill använda oss under midnattstidens flyende minuter att fylla bröllopsalen!

□ Söndagens avslutningsmöten hölls i Folkets Hus, Huskvarna, dit vänner från många olika platser i landet kommit, trots snöstorm och igentäppta vägar.

Alf Peterson frambar på förmiddagen, under Andens inspiration, budskapet om att med avhöljt ansikte åter-

spegla Kristi härlighet inför en döende värld.

I mötet klockan 15.00 delgav oss evangelisterna från Norrland Guds ord i tal, segerrapporter och sång.

När Arne Imsen sagt amen på söndagskvällen föll den helige Ande över de församlade. I profetisk ande avslöjades vår värld som ett enda stort dårhus som för varje dag mognar till dom. Men Herren har ett folk som bakom blodbestänkta dörrar frälsas från Egyptens sista fasansfulla plågor. Ord blir torftiga inför denna stilla helighet när Mästaren går omkring i bänkarna och fördjupar främlings- och pilgrimsskapet. Flera unga hjärtan stämplades med evighetens prägel för att hålla ut under den sista striden på jorden. "Men vad jag säger till eder, det säger jag till alla: VAKEN!"

Veckan avslutades på ett underbart sätt: "Den Helige Ande föll över de församlade."

BEVARA KLÄDNADEN VIT

Av Linnea Sundkvist

"Låt dina kläder alltid vara vita och låt aldrig olja fattas på ditt huvud." Pred. 9: 8.

Denna vers från Predikaren har ljudit länge inom mig och jag har inte kunnat komma ifrån den. Det är kolossalt viktigt att vi *alltid* bevarar vår klädnad vit och ren. Det är så lätt att ibland slöa till. Att slarva med att läsa bibeln och bedja. Att gå på möten av "gammal vana", hänga med av far-ten. Så får det inte vara!

"Vaken så att han icke finner eder sovande när han oför-
tänkt kommer." Mark. 13: 36.

Det är viktigt att vi alltid är i rätt ställning till Gud. Vi vet ju inte när tiden är inne för Jesus att hämta sin brud. Så hemskt om det skulle ske en stund då man inte var vakan-
de! Jag önskar att detta riktigt fick gripa våra hjärtan, så att

Linnea Sundkvist.

vi blev mer brinnande för Jesus, fick mer nöd för syndares frälsning så att vi verkligen gjorde allt för att rädda människor från ett evigt helvete.

Du min ofrälste vän: Jesus vill inget hellre än att få frälsa din själ. Han har lidit och dött just för *dina* synder.

Du kanske är nere och för-
tvivlad och tycker att ingen för-
står dig. Men Jesus gör det!
Han älskar dig mer än någon
annan. Gå till honom med all
din nöd så skall du få se att det
känns mycket lättare.

Att vara frälst är inte alltid
någon dans på rosor. Men Jesus
vill hjälpa igenom allt.

Och snart en dag skall vi få
se honom som han är, och då
är all denna jordens kamp och
strid förbi. Ära Halleluja!

Själv tycker jag att det är så
skönt att få gå till Jesus med
alla sina bekymmer och pro-
blem. Det är underbart att veta
att han har omsorg om oss. Jag
vill instämma med sångaren:
"Mitt liv fått ett mål, det är
mening däri. At Herren min väg
jag befallt. Och nu är jag salig
i full harmoni. Med Kristus som
blivit mitt allt."

BLI KOMMISSIONÄR!

Jag önskar bli ombud för MIDNATTSROPET och
beställer härmed ex. av detta nummer och er-
håller sedan lika många ex. varje gång.

Jag betalar två gånger i månaden.

Namn

Adress

Postadress, postnr
Sänd in kupongen i dag!

DETTA ÄR VAD DU FÅR:

- Glädjen att få sprida kristen litte-
ratur.
- Många tillfällen
att vinna själar för
Gud.
- 60 öre för dina
omkostnader.

GÅ UT!

av **ESSIE LUNDH**

Essie Lundh

"Och Herren sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig." 1 Mos. 12: 1. "Genom tron var Abraham lydig, när han blev kallad, och han drog så ut till det land, som han skulle få till arvedel, han drog ut, fastän han icke visste vart han skulle komma. Genom tron bosatte han sig såsom främling i det utlovade landet, likasom i ett främmande land, och bodde i tält med Isak och Jakob, som voro hans medarvingar till samma löfte. Ty han väntade på staden med de fasta grundvalarna, vars byggmästare och skapare är Gud." Hebr. 11: 8—10.

Abraham, "trons fader", är ett föredöme i lydnad och tro. Han frågade inte *varför* och *varthän* utan gick på Guds befallning. Löftesstjärnorna lyste honom ända upp på Moria berg, där han var redo att offra det käraste han hade. Han leddes av Herren steg för steg men det började på den dagen då han **GICK UT** på Guds kallelse.

I.

Också idag möter oss orden: **GÅ UT!** På vilket sätt du möter dem beror på den situation du befinner dig i.

Till trons folk kommer uppmaningen: "Alltså: **GÅN UT** ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren, kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder, och I skolen vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige." 2 Kor. 6: 17, 18. Gud har kallat dig att likt Abraham bo här såsom främling och "vänta på staden med de fasta grundvalarna". Låt ej något här på jorden binda dig, varken människobud, fäderneärvda stadgar, eller din egen mening om andliga ting. Låt Jesus och

Hans Ord få herraväldet! Betala det pris du måste för att få din andliga frihet.

— **GÅ UT!**

Mörkret sänker sig över vår värld.

II.

Någon berättade för mig om en varning hon fått från Gud genom en dröm hon haft flera gånger. Hon var vid en bred ström som rann åt vänster. Hon fann att så gott som allt liv var försvunnet. Där var fullt med fisk men nästan alla flöt döda med strömmen. Några hade lite liv men orkade inte simma mot strömmen utan följde med den.

Idag förkunnas ett alltmer vänstervridet och socialt evangelium. Livet saknas, ty den Helige Ande tillåtes inte verka. Det går inte att bevaras levande i en sådan miljö. Men överallt dit den *dubbla strömmen* kommer upplivas alla levande varelser. Allt får liv där strömmen kommer.

III.

Det är gripande att läsa om Abraham, hur han drog ut från sitt eget land fastän han inte visste vart han skulle komma.

Gud är lika trofast mot dig

som han var mot Abraham, gå du ut på hans befallning blir du ledd av hans hand och född in bland det folk, som väntar Jesus och gör sig redo för hans återkomst. Herren vill ha ett berett folk, ett folk som inte ser varken till höger eller vänster, som inte påverkas av opinion eller majoriteten. Han vill ha ett folk som vandrar i Anden och låter Guds Ord vara det utslagsgivande i alla frågor.

Vi skall inte söka vinna en gynnad ställning härnere, ty församlingen står i ett hemlighetsfullt förhållande till Kristus, som aldrig kan förstås eller fattas av världens barn. Församlingen är Kristi kropp och uppfylld av honom. Bara från honom, huvudet, kan vi ta emot direktiv. Hans Ord är vårt rättesnöre.

— Låt klyftan mellan dig och världen bli större och drag dig undan kristendom utan kraft.

— **GÅ UT!**

Gå med frimodighet till Honom, Jesus, utanför lägret och förena dig med trons folk som låter sig smyckas för Lammets bröllopfest.

VÄXA UPP TILL

Av Einar Ringlöv

"Och Jesus växte till i ålder och visdom och nåd inför Gud och människor."

Luk. 2: 52.

"Och då I nu ären nyfödda barn så längten efter att få den andliga oförfalskade mjölken så att I genom den mån växa upp till frälsning."

1 Petr. 2: 2.

I Nasaret växte Jesus upp. —

Dit hade hans föräldrar återvänt från Egypten, dit de en gång flytt för att undkomma den grymme Herodes. Nu var Herodes redan för länge sedan död. Maria och Josef hade i lugn och ro kunnat återvända med Jesus. —

Där i Nasaret utvecklades barnet till man. Och där mognade han för sitt livs stora uppgift. — *Han växte till, ej bara i ålder utan även i visdom och nåd inför både Gud och människor.*

— — —

Du som genom Guds Ande är född på nytt, glöm ej att också det andliga livet måste tillväxa och utvecklas om det skall bli möjligt för dig att vandra i Jesu fotspår.

Guds Ord talar på många ställen om det andliga livets tillväxande. Då Paulus beder för de troende i Efesus, hör vi honom säga: "Förden skull böjer jag mina knän för Fadern... och beder att han ville efter sin härlighets rikedom förlåna eder att I genom hans Ande VÄXEN TILL i kraft till eder invärtes människor." —

På ett annat ställe skriver samme apostel: "Ty han ville göra de heliga skickliga till att utföra sitt tjänarevärv, att uppbygga Kristi kropp till dess att vi allesamman komma fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till MANLIG MOGNAD och så bli FULLVUXNA intill Kristi fullhet. Så skulle vi icke mera vara barn, icke såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran vid människornas bedrägliga spel, när de illfundigt söka befrämja villfarelsens listiga anslag. Nej, vi skulle då hålla oss till sanningen och i alla stycken i

kärlek VÄXA UPP till honom som är huvudet, Kristus." —

— — —

För en rätt tillväxt och utveckling fordrar den andliga, såväl som den naturliga människan lämplig föda och näring. Guds Ord är i detta stycke för den invärtes människan, vad maten är för kroppen. "Människan lever icke allenast av bröd utan av vart och ett ord som utgår från Guds mun." —

Den heliga skrift får inte bara bli ett prydnadsföremål på bordet i ditt hem. Man blir aldrig mätt av att bara se på maten. — Tag dig god tid med Guds Ord; ät både ofta och länge. Här försyndar sig många! Man har tid för dagstidningen, TV:n och radion, men Bibeln får ofta ligga orörd. —

Ingenting kan verkligen ersätta det verkliga bibelläsande. Det kan ibland i vänners sällskap vara uppbyggligt med ett "korn ur mannakorgen", lika uppbyggligt som det är gott för barnen med en kaka mellan de riktiga måltiderna. — Ingen lever dock i längden på att endast äta kakor. Och lika litet kan den andliga människan i längden existera på det man hämtar ur mannakorgen. Vi behöver de stadiga målen och dessa får vi i stillhet inför Gud då vi läser vår bibel. —

— — —

Även hemmet och den miljö i vilken barnet vistas har en mycket stor betydelse för dess fostran, tillväxt och utveckling. Då en människa födes hit till världen står hon i behov av ett hem. Hon behöver både ömma modershänders vård och den starka fadershandens fostran. —

I andligt avseende förhåller det sig på samma sätt. Där skall Guds församling vara hemmet. Församlingen är ej en mänsklig förening eller organisation — den är en Guds egen institution. Om den ej haft någon uppgift hade den aldrig stiftats, ty Gud gör ingenting utan mening och syftemål. Vi har sett personer, som av olika orsaker aldrig velat erkänna sig till någon församling men i alla sådana fall har deras andliga

KRISTUS...

liv tagit skada. Förr eller senare har de alltid hamnat i villfarelser av olika slag för att till slut många gånger bli uppenbara avfällingar.

— — —
Människokroppen fordrar också för att sunt kunna utvecklas och växa rörelse och verksamhet. Får den ej detta kommer hela organismen att förtvina. Beträffande det andliga livet är det på samma sätt. Därför skall man inte dröja med att träda i verksamhet för Jesus. Kasta dig ut i arbetet för själars frälsning. Börja genast att bli en personlig själavinnare i ditt hem och på din arbetsplats. Drag dig ej undan uppgifterna i Guds rike. Bliv från början en trogen arbetare i Herrens vingård, och du skall även i andlig mening erfara att "arbete befordrar hälsa och välstånd och förhindrar många tillfällen till synd". — Och du skall växa till i nåd och visdom inför Gud och människor.

— — —
Det finns knappast något, som är så smärtsamt och tragiskt att se, som en människa vilken ej har utvecklats på ett normalt sätt utan stannat i växten.

En av mina vänner har berättat, att han vid ett tillfälle besökte ett hem, där det satt en liten pojke på soffan i köket och lekte med en trähäst. Pojken såg ut att vara omkring fem år, men var i själva verket femton — han hade stannat i växten. Några år senare kom min vän tillbaka till hemmet, och fann alltså pojken sittande på sofflocket med sin trähäst. Just för tillfället hade hans far gått till länsmannen, ty pojken som satt där och lekte med sin trähäst var stämd för att han ej infunnit sig till mönsteringen. Han var nu 21 år men såg alltså ut som en femåring. —

Det är fruktansvärt vemodigt att möta sådana företeelser i livet, men ej mindre vemodigt att möta den i Andens värld. Människor, som efter tid och ålder bort vara mogna och vuxna i andligt avseende men som man år efter år finner leva kvar på samma låga andliga nivå. Må Gud hjälpa oss alla att ej bli dvärgar i Andens värld, att aldrig stanna i den andliga utvecklingen, utan dag efter dag växa till inför Gud och människor.

BÖCKER

från

MIDNATTSROPETS FÖRLAG

● PIONJÄRENS DAGBOK

Gunnar Vingrens minnesanteckningar

Pris: kr. 24: 95 + moms

● VÄGEN PAULUS VANDRADE

av Arne Falk-Rönne

Pris: kr. 39: 50 + moms

● DÄR ANDEN BLÄSER

av M. Basilea Schlink

Pris: kr. 16: 50 + moms

● ISRAEL

av Poul Borchsenius

Pris: kr. 17: 50 + moms

● NARKOMANENS HELVETE OCH VÄGEN DÄRUR

av Keith Bill

Pris: kr. 6: 75 + moms

● UTLÄMNADE

av J. C. Pollock

Pris: kr. 26: 75 + moms

● MÄSTARENS VÄG

av Frank Mangs

Pris: kr. 6: 50 + moms

SKRIV eller RING in din beställning
i dag!

Tel. exp. 34 06 37

Adress:

Surbrunnsgatan 60, 113 27 Stockholm VA

Forts. från sid. 3.

där man ej lyckats få ut evangeliet. Oftas beror detta på "ledaren" i det lilla verket. Han är fullt nöjd med den lilla rörelsen och njuter av att få pyssla om de trogna — det har blivit hans eget lilla privata företag. Och för honom, den omogne och outvecklade personlighet som han är, är detta lilla något stort. *Gemenskapen* med andra bröder och troende — som skulle kunna spränga de snäva cirkelarna, som bundit den lilla isolerade verksamheten — den vill man inte ha. Lägg märke till det så ska du få se, att det finns inga ledare, som är så bra som just de små *privata* församlingsdirektörerna. Oftast ser de fel på allt och alla och det är bara de själva som fått det rätta ljuset.

II.

De mest svårförståeliga av alla slags möten är kanske de s. k. "inställda mötena". Tänk att vi t. o. m. har något som heter så! Nu är det naturligtvis MOTIVET för inhiberingen som är utslagsgivande. Visst kan det finnas verkliga skäl, för att ett möte måste inställas, men ibland kan det vara ett utslag av *tvivel* och *otro*. Det är inte ditt eller mitt möte eller din eller min lilla privata verksamhet, *utan Guds*. Och hur vi handlar *med* och *i* våra möten, det bär vi ansvar för inför Gud. Även de inställda möten bär sin frukt!

Vi vet inte vad det var för människor vi utestängde från himmels välsignelser i den stund vi förbjöd att ett möte skulle få hållas. Vi har redan sett att lokalfrågan ej fick vara ett hinder för de första kristna att samlas till möten. Om en predikande broder vill möta vännerna och ingen lokal finns att samlas i, så finns det säkert ett enkelt hem, som kan

öppnas, och där kan man samlas i Jesu namn och lyssna till Guds Ord och prisa HERREN och uppbygga varandra till goda gärningar.

Ett annat skäl som man ibland anför för denna egenartade typ av möten är DALIG EKONOMI. Otrons älskningsämne är den ekonomiska sidan i Guds verk.

Kan det möjligen bero på att för DYRA BRÖDER har fått allt för stort insteg i verksamheten?

Bröder med ett allt för stort "ha-begär" kan snart föra en stackars församling ner i otro och förskräckelse. Då kan det gärna bli så, att församlingen även i den enkle och käre brodern, som kommer för att dela Guds välsignelser med vännerna på platsen, ser en allt för dyr broder, som man inte kan lösa utan ekonomiska svårigheter för församlingen.

Naturligtvis har församlingen — liten eller stor — sina förpliktelser vad det gäller att ge vad skäligt är åt de predikande bröderna. Det står ju att den som förkunnar evangelium skall leva av evangelium. Men vi vet ju också att både Paulus och Petrus *arbetade efter* det de sagt sitt ja till Guds kallelse. Petrus gav sej ut i sitt gamla fiskaryrke, och Jesus anklagar honom inte för det. Tvärtom, Jesus välsignade hans fiske, så att han fick näten fulla, och vid ett tillfälle fick han en fisk med guld i mun. Det finns bröder med en stor och stark kropp, som inte skulle bli sämre predikanter genom att arbeta med sina händer. De skulle därigenom kunna lätta den ekonomiska bördan för många små grupper i landet.

"Saligare är att giva än att taga."

III.

Ett annat problem som vill dyka upp i samband med möten

är SÅNGEN OCH MUSIKEN. Många tror att det är absolut nödvändigt att detta krav ska kunna tillgodoses annars kan man ej samlas. Vi tackar naturligtvis Gud för sången och musiken där den finns. Det är en stor tillgång där HERREN har smort sångare och musikanter. Men vi ska komma ihåg, att det genom tiderna är många fler verksamheter som fått börja *utan* dessa tillgångar än vad som börjat *med* dem. I pionjärtider har man samlats till möten därför att man varit gripen av Gud, och i all enkelhet har man vittnat om Jesus och sjungit enkla läsarsånger och så har Guds Ande varit med och verkat till framgång och själars frälsning.

Vi ska inte se oss blinda på det vi *inte* har utan *låt oss räkna med det vi har*. Vi äger det samma som den första kristna församlingen ägde. Det står att de i sina möten hade *apostlarnas undervisning* (det är Guds Ord evangelium), *brödragenskap, brödsbrytelse* och *bönen*. För detta kan vi ge rum om vi vill. Det räckte till för att få uppleva en fullständig seger då, och *det räcker i dag!*

IV.

Så måste det till sist bli mer än HÄRLIGT MÖTE. Vi upplever oftast mycket härliga möten då Gud verkar underbart. Ingen vill väl förneka detta. Men faran är väl att vi stannar här, frestas att nöja oss med detta och icke gå vidare. NU vill Gud uppenbara sig och stadfästa sitt evangelium med under och tecken i våra möten i och genom sin församling. På ett enkelt och naturligt sätt måste detta fungera ibland oss därigenom att lemmarna i Kristi kropp kommer i funktion och börjar fungera genom de gåvor Gud lagt ner hos *var och en*.

Forts. på sid. 19.

DEN FÖRLORADE SONEN

Till Jesus kom allt vad syndare hette och fariséerna knorrade över det. Det var i det sammanhanget Jesus bl. a. talade om den förlorade sonen.

Vi kan först av allt fastslå, att alla syndar. "Alla hava syndat och äro i avsaknad av härligheten från Gud", Rom. 3: 23. "Eder, som voren döda genom de överträdelse och synder i vilka I förut vandraden..." Efes. 2: 1, 2. Att inte tro på Jesus är en grundsynd. Jesus talar om att den Helige Ande skall komma och undervisa om synd, ty de trodde icke på honom. Och fastän vi är frälsta genom Jesu, Guds sons, blod måste vi dock bekänna, att vi har underlåtenhetssynder. Det är egentligen det som skall komma fram vid domen, ty då skall det heta: "Jag var naken och I klädden mig icke, jag var sjuk och i fängelse och I kommen icke till mig." Vi behöver dagligen få rening ifrån synden. Därför står det till de rättfärdiga i församlingen i Efesus: "Om vi bekänna våra synder, så är Gud trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." Märk, att detta är ett ord till *troende*.

Den förlorade sonen var en grov syndare, men: vem vet vad som är grövst inför Gud?

**Av
Nils
Bergström**

Och, säger du, det moraliska måste ju ändå hållas. Av Bibeln kan vi se, att det moraliska har sin givna plats bland Guds folk. Det var under basunljud och mäktig eld och rök som Mose mottog helighetsreglerna och buden på Sinai berg. Hela berget bävade, likaså folket. Ingen fick gå nära berget utom Mose och Aron. Men tänk om hela denna lag varit allt för människorna! Den förlorade sonen skulle ha fått stanna i främlingslandet och aldrig vågat sig hem till sin fader. Och hade han vågat det hade han mött en känslolös och kall fader.

Men han mötte en öppen famn då han tog mod till sig och gick hem. Detsamma har alla vi som tror på Jesus fått uppleva. Jesus har lovat oss liv och övernog. Aposteln Johannes skriver: "Vi äro nu Guds barn", 1 Joh. 3: 2.

Vi får trygghet i livet — så blev det också för den förlorade sonen. Bekymren lättar, du får en säker tillflykt. "Ingen skall rycka de mina ur min faders hand", säger Jesus.

Vi kan se på hur den förlorade sonen handlade för att komma tillbaka hem. För det första tänkte han: "Jag vill stå upp." Det var ett initiativ han tog, och det är så vi bör göra på trons väg: gå i tro och handla i tro — men för detta behövs ödmjukhet. "Jag är icke mera värd att kallas din son", ville han säga till sin far. "Låt mig bli som en av dina legodrängar."

Det är farligt, att gå i egen kraft på trons väg, men vi *kan* bli vissa om vad Gud vill. "Jag vill, sade sonen. I Uppb. 22: 17 läser vi: "Den som vill, får taga livets vatten för intet." Jesus klagar över Jerusalem och säger: "Huru ofta har jag icke velat församla dina barn liksom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar. Men I haven icke velat." Den förlorade sonen *ville* gå till sin fader. Hans vilja var riktad åt rätt håll. Vår vilja skall vara riktad mot Jesus. Att bli Honom lika är vår längtan och vår vilja.

Det vore onaturligt att ej vilja tala med sin fader. Vår förmån är att vi får gå till Gud i bön. Och Gud längtar att få höra oss. I H. V. står det om duvan i bergsklyftan: "Låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst."

**"TY DENNE MIN SON VAR DÖD,
MEN HAN HAR FÅTT LIV IGEN..."**

Luk. 15: 24.

Vilka av dessa skivor saknas i Ditt sortiment?

Sätt ett X för de skivor Du önskar och vi sänder dem mot lösen ENDAST 10:—, Resterande på månadsavbetalning.

- ☐ MRM 57. Kurt Petersén och Roland Lundgren. En dag skall evighetens morgon gry/Sjung en halleluja-sång /Giv mig ett hjärta som synd utestänger/Don by the riverside.
- ☐ MRM 60. Ej brister där en sträng. Duett: Ulla-Britt o. Per-Arne/Sargade själ. Duett: Per-Arne o. Clarence/Högt ovan sol. Solosång: Ulla-Britt/Det finnes frälsning. Duett: Per-Arne o. Clarence.
- ☐ MRM 59. Karl-Henric Henricson. Till harpors spel/Jag har valt/Ingen är så full av nåd/Jag är härligt fräls och fri.
- ☐ MRM 58. Syskonen Barbro och Rune Gelinder. Egyptens mörker (Solosång av Rune Gelinder)/Jag är en pilgrim på denna jorden (Duettssång Barbro och Rune)/Tänk när jag min Herre skådar (Solosång Barbro Gelinder)/O, kasta Din omsorg (Solosång Rune Gelinder).
- ☐ MRM 55. Curt Petersén, Roland Lundgren: Vi är på resa/Tänk för dig som vandrar utan Gud/Ovan stjärnor klara /Mitt hem bortom bergen.
- ☐ MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duettssång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MEP 3. Jag är nu på väg till himlen/Giv Honom allt/Underbara land/Varför ängslas du. Sång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.
- ☐ MRM 52. Sionförsamli. sångare i Falköping med Curt & Roland nyinspelning: Sjung än en gång hemlandets sång/Jag fann en frälsning/Om du vinner jordisk mak och ära/Han lever.
- ☐ MRM 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata-Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.
- ☐ MRM 25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik.
- ☐ MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr och vas: Din nåd är mig nog/Golgata under/O, jag längtar att en gång få vara där/ Jag aldrig kan ångra.
- ☐ MRM 47. Falköpingstrion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: Ljuvligt och kärleksfullt/Mamma är det långt till himlen?/Som en härlig gudomsskälla/Till himlens land.
- ☐ MRM 46. Mariata Hammar sjunger till piano, gitarr och trummor: Käre Jesus jag kommer till dig/Hela vägen gå/Han lever/Det skall bli värt sitt pris.
- ☐ MRM 45. Bertha Svensson sjunger till piano, gitarr och trummor: Icke heller jag fördömer dig/Den dyrbara pärlan/Han är liljan uti dalen/Jesus du min vän.
- ☐ MRM 44. Duettssånger av Kurt Petersén och Roland Lundgren: Barnabön/Vita-re än snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna.
- ☐ MRM 43. Fyra sånger av Aina Nilsson: Han lever/Två dina kläder/Jesus min vän/Jubelsång.
- ☐ MRM 42. Gunnar Carlsson och Gunnar Johansson: Medan kärleken från korset talar/Hela natten lång har jag strävat/Jag vet en plats.
- ☐ MRM 41. Fem evangelister sjunger till hammondorgel, piano och gitarr: När min resa är slut, solosång av Arnold Andersson. Aldrig är det så i Kanaans land, sång av evangelister. Ej vad jag vill Gud, duett Sigfrid Andersson och Gunilla Fredriksson. Varför irrar din blick uti natten, solosång av Arnold Andersson.
- ☐ MRM 40. Åsa Gunnarsdotter sjunger till hammondorgel, piano, solo- och kompgitarr: Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus/Min Gud förmår.
- ☐ MRM 39. Gunilla Fredriksson och Sigrid Andersson sjunger till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen: Min själ den väntar efter Herren/Gud är trofast/VI är nu på väg till himlen/O, vänd om till din Gud.
- ☐ MRM 38. Rune Gelinder sjunger till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen: Jag sjunken var/Jag är härligt löst och fri/klippan honung är/Ett härligt liv jag äger.
- ☐ MRM 37. Arne Imsen sjunger till hammondorgel, piano och gitarr: Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan.
- ☐ MRM 471. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/Döp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll. Solosång av Gun Vedin. Duettssång Gun och Lars Vedin.
- ☐ MRM 480. Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bad stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Carl-Henric Henricsson.
- ☐ MRM 34. Därför sjunger vi. Sång av familjen Norlin. Kom och drick. Duett Sam och Stefan Norlin. Jesus kommer snart. Sång av familjen Norlin. Jag går till himlen. Duett. Lars och David Norlin.
- ☐ MRM 33. Sjung Evangelium. Inspelningen är gjord i ett väckelsemöte. Jag vet en vän. Sång av Tore Johansson. Gamla tiders kraft. Sång av Eskel Axelsson. Nu har jag funnit ett härligt land. Duettssång Elise Olofsson och Inga-Lill Blomqvist. Snart en morgon bryter fram. Sång av Liliane Krantz.
- ☐ MRM 32. Sigrd Andersson sjunger till ackomp. av Eystein Raude: Städe på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/Lever Du livet i Kristus min vän/Se, han räcker ut sin hand.
- ☐ MRM 31. Donald Bergagård med sångare sjunger (inspelat vid möte i Vagge-ryd): Till himlens land/En sådd är vårt liv/Han lever /Underbar hälsa sjuklingar får/Jesus har satt mig fri.
- ☐ MRM 30. Eystein Raude sjunger till eget gitarrackompanjemang: I Egyptens mörker/Gud har älskat världen/Mannen Jesus/Han är densamme i dag.
- ☐ MRM 29. I lustgården/Han skall förstå. Solosång av Donald Bergagård. Frukt ej stormen/VI reser hem. Sång av Donald Bergagård, Roland Lundgren och Kurt Petersén.
- ☐ MRM 28. Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol. Bibelskolans strängmusik i Stockholm och Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.
- ☐ MRM 27. Arne Imsen sjunger: Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/ På en avlägsen höjd.
- ☐ MRM 26. Vivan Mårtensson sjunger: Halleluja snart skall dagen gry/O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud.
- ☐ MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen/Maranatasången. Sång av Maranatasångarna, Stockholm. Alla borde känna till "Det är jubel och fröjd".
- ☐ MRM 11. Giv dig helt/Den seger han vunnit är vår/Snart så kommer Jesus. Sång av Agne Bark.
- ☐ MRM 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.
- ☐ MEP 5. Kurt Petersén, Roland Lundgren sjunger: Ett härligt hem/En sång har jag mottagit från Himlen/Gud är på tronen ännu/Guds slag pågår.
- ☐ MRM 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många är jag gick på syndens väg/Tack, Guds lamm. Sång av Arne Imsen, Maranata-församlingens strängmusik.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas de grammofonskivor jag markerat med "X" att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Grammofon lösen Kr. Avbet. i mån.

..... Skivor nr

☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st., 50:—

☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st., 55:—

☐ Sänbladen 70—95 14:75

☐ Sångbladen, hela saml. 1—95+pärm 44:50

☐ Sänd gratis katalog + notblad + tidning.

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

Forts. från sid. 16.

Andens nådegåvor i bruk, i och genom församlingen ska göra grupper och församlingar mindre beroende av alltför dyra bröder. Det är farligt om vi predikande bröder tror oss ha patent på vissa verksamhetsområden. Patentlösningar har alltid fått

betalas med dyra pengar! Vi kan med våra patentlösningar skapa den tron, att det är bara vi som kan bedja för sjuka, driva ut onda andar eller göra kraftgärningar. Guds Ord lär, att det är *församlingen*, d. v. s. *alla de i Kristus troende*, döpta och andedöpta, som fått se given dessa möjligheter.

Res på dej broder och syster! Förvalta det pund HERREN gett. Upplev den eller de nådegåvor HERREN gav dej när du blev döpt i Helige Ande och bruka dem under fruktan och bavan men också med frimodighet till uppbyggelse och till Guds namns förhärlikande!

Ernst Höglander

★ MÖTESANNONSER ★

Kampanjen i Stockholm

fortsätter till den 9 mars.

Vänner från när och fjärran hälsas välkomna till avslutningsmötena.

Lördagen den 8 mars kl. 19.30 Bön
kl. 22.15 NATT-möte

Söndagen den 9 mars kl. 11.00 Förmiddagsmöte

Lokal: Strindbergssalen, Norra Bantorget

Söndagen den 9 mars kl. 19.00 Väckelsemöte
Lokal: Thorbergssalen, Folkets Hus, Barnhusgatan

Medverkande:

ARNE IMSEN, KURT PETERSEN, ROLAND LUNDGREN och tillresande vittnen och sångare.

MARANATAFÖRSAMLINGEN.

PERSONLIG LEDNING

● Dessa lärdomar var lika hälsosamma för min själ som vår- eller höst-regnet är, då det faller i rätt tid.

Ty nu såg jag tydligt, att det är stor skillnad mellan vad kött och blod vill och Guds uppenbarelser från himlen. Det är också en stor skillnad mellan den låtsade och på människors visdom byggda tron, och den tro som kommer genom en människas pånyttfödelse av Gud.

● Men o, huru fördes icke min själ nu av Gud från den ena sanningen till den andra, alltifrån Guds Sons födelse och krubba till hans himmelsfärd och andra tillkommelse från himmelen för att döma världen.

Såvitt jag nu kan påminna mig, var det intet, som jag då bad Gud uppenbara och förklara för mig, som han icke också gjorde.

● Utom denna undervisning i sitt heliga ord begagnade sig Herren av tvenne andra förhållanden för att befästa mig i denna sanning. Det ena var kväkarnas villfarelser, och det andra var syndens skuld. Många avskyvärda och vederstyggliga uppfattningar hyllades på den tiden av dem. Därav drevs jag till mera ingående studium av den heliga Skrift. Genom dess ljus och vittnesbörd blev jag icke allenast upplyst utan även mycket tröstad och stadfäst i sanningen. Som jag sade, hjälpte mig också syndens skuld mycket, ty då den fortfarande ville komma över mig, tog Kristi blod bort den om och om igen, och det dessutom mycket ljuvligt enligt skriftens löfte.

● O vänner; bed till Gud; att han må uppenbara Jesus Kristus för mig. Det finns ingen som kan undervisa såsom han.

John Bunyan's självbiografi.